

få placeret nogle politisk motiverede ønsker og andragender i henhold til det her.

Jeg håber ikke desto mindre, at man i Det Politisk-Økonomiske Udvalg hurtigt kan få sagen igennem, men stadig væk, som vi sagde det under forespørgselsdebatten, afhænger det jo af, om man også på Færøerne siger ja til det her. Ellers er der ikke anden udvej, end at man allierer sig med en god og skarpsindig advokat og prøver at gå domstolsvejen, sådan som det jo er foreskrevet i grundlovens § 3.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Bare for en ordens skyld til hr. Bjørn Elmquist: Venstres politisk motiverede ønsker er at skaffe retfærdighed og respekt for Færøerne i denne sag.

Frank Aaen (EL):

Det er for os helt afgørende, at vi får en undersøgelse, og at vi også snart kommer i gang. Selv om vi stadig væk kan se problemer i det forslag, der foreligger – dem skal jeg vende tilbage til – er vores indstilling at gå positivt ind i en debat om det foreliggende lovforslag, også i erkendelse af, at regeringen har bevæget sig ganske meget, siden den foreslog et ekspertudvalg uden særlige beføjelser. Jeg synes sådan set også, at vi må holde op med at diskutere form; det blokerer for at komme til sagen.

Forslaget har svagheder, der bør rettes. Dét noterede jeg så med tilfredshed, at regeringen i debatten forleden gav tilsagn om, at der kan ændres inden for de rammer, der er afstukket. Jeg håber så også, at man vil vise vilje til det, når det bliver mere konkret, for jeg tror, det er vigtigt, at man også kigger på de svagheder, der er, og er villig til at rette op på dem.

Det er vigtigt, for hvis ikke der tages hensyn til de indvendinger, der kommer fra Folketinget og fra det færøske Lagting, giver det næring til fortsat mistillid; det er jo realiteten.

Vi vil også gerne advare imod, at regeringen og De Konservative bare bruger deres flertal til at tromle loven igennem, som den foreligger. Hvis det sker, er der givet mange, der vil sige, at de, der bærer hovedansvaret i sagen, er den nuværende regering og den foregående statsministers parti, der egenhændigt beslutter, hvordan sagen, nemlig deres eget ansvar, skal undersøges.

Vi har altså et par vigtige forslag, som vi mener er inden for lovforslagets rammer, og

som vi håber regeringen vil overveje positivt, men inden jeg går til dem, vil jeg lige bemærke, at vi nok også skylder at tage hensyn til det udvalgsarbejde, der er i gang om undersøgelsesformer, altså Nordskov Nielsen-udvalget. Vi foregriber jo, må vi indrømme, med denne lov arbejdet i udvalget, og vi bør derfor sikre, at vi ikke giver udvalget unødige vanskeligheder i det videre arbejde.

Derfor vil vi foreslå, at Nordskov Nielsen-udvalget anmodes – om ikke udvalget, så i hvert fald formanden – om at kommentere lovforslaget.

Men de to vigtigste diskussionspunkter her og på Færøerne er, som andre også har været inde på, spørgsmålet om skriftlighed og spørgsmålet om åbenhed. Vi ønsker mere åbenhed, og vi ønsker mere vægt på mundtlige afhøringer. Jeg forstår faktisk ikke, hvilke hensyn det er, der gør sig gældende, når forslaget i den grad nedtoner muligheden for mundtlige spørgsmål og svar, og hvilke betænkeligheder der reelt er ved åbenhed om kommissionens arbejde.

Jeg er selvfølgelig enig i, at i det omfang, der åbnes op for at få fuld adgang til dokumenter, der ellers er fortrolige i henhold til bank- og sparekasseloven, er der reelt et behov for visse krav om fortrolighed, men at der skulle være særlige retssikkerhedsmæssige problemer i, at man i videst muligt omfang har åbenhed og fuld adgang til alle dokumenter, savner vi en god forklaring på.

Der tales meget om hensynet til de enkelte kunder, men denne sag er ikke en sag mellem enkeltpersoner. Det er en sag, der først og fremmest omhandler erhvervsvirksomheder og offentlige myndigheder. Der skal meget stærke argumenter til for at fravige det gængse princip her i landet om åbenhed, og det er meget vigtigt med maksimal åbenhed, når man også gennemfører en ophævelse af lov om offentlighed i forvaltningen.

Vi kan ikke se nogen grund til, at kommissionens arbejde ikke skulle være lige så åbent som det, der er lagt op til i den afsluttende rapport. Det vil sige, at der er åbenhed om arbejdet, undtagen når der er en meget konkret anledning til at lukke dørene. Sådan synes vi man bør formulere den sag.

Hvad angår den skriftlige afhøringsform, mener vi sådan set, at det bør være sådan, at der bliver lagt vægt på den mundtlige del i Københavns Byret. Selvfølgelig kan der også komme skriftlige spørgsmål og svar, men det afgørende